

ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΔΙΠΛΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

*Αν αυτοί είναι ένοχοι, αν αυτοί είναι τρομοκράτες,
τότε είμαστε και εμείς.*

Εκεί που πολλοί διαλαλούσαν ότι όλα είναι μάταια, μια σπίθα και η εξέγερση ξεσπά και εξαπλώνεται από την μία στην άλλη άκρη της χώρας, ακόμη κι εκεί που η τάξη φαινόταν ακλόνητη, στην ελληνική επαρχία. Την νύχτα αυτή αλλά και τις επόμενες ημέρες και νύχτες, χιλιάδες κατεβήκαμε στους δρόμους. Όχι για να διαμαρτυρηθούμε, ούτε για να διαδηλώσουμε ειρηνικά, αλλά για να απαντήσουμε όπως αναλογούσε. Με τη δική μας αντιβία. Χωρίς κανένα αίτημα. Με συγκρουσιακές διαδηλώσεις, καταλήψεις, επιθέσεις, οδοφράγματα. Με χίλια διαφορετικά πρόσωπα, με κανένα συγκεκριμένο, πήραμε τους δρόμους. Μιλήσαμε την μόνη κοινή γλώσσα που έχουμε ως τώρα κατακτήσει, αυτή της πέτρας και της φωτιάς. Στις δουλειές, στα καφενεία, στις λαϊκές, στα σπίτια, η σιωπή και το κουτσομπολιό έπαψαν για λίγο ν' αποτελούν τις μόνες επιλογές. Με μια ολόκληρη χώρα να βράζει, οι άνθρωποι αναγκάστηκαν να μιλήσουν. Ένα ρήγμα στην ομαλότητα, το βάθος του οποίου παραμένει άγνωστο. Ρήγμα, ωστόσο, που φαίνεται ήδη πως έχει αρχίσει να επουλώνεται.

Οι δυνάμεις της τάξης αρχικά τα έχασαν μπροστά σ' αυτό το κύμα οργής. Γρήγορα όμως, βάλανε μπροστά τα σχέδια της αντί-εξέγερσης. Πρώτοι από όλους βγήκαν τα κοράκια των ΜΜΕ, παρέα με διάφορους ειδικούς κι αναλυτές. Ιδροκοπώντας μπροστά σ' αυτό που δεν μπορούσαν να εξηγήσουν, προσπάθησαν να φέρουν την κατάσταση στα μέτρα τους. Διαστρέβλωσαν τα γεγονότα, διέσπειραν φήμες και παρήγαγαν μπόλικη αλήθεια για κατασταλτική χρήση. Διαχώρισαν τις πορείες σε ειρηνικές και μη. Δημιούργησαν την ιδανική εικόνα του διαδηλωτή (κατά βάση ελληνικής ιθαγένειας μαθητή ή νεολαίο που κατεβαίνει σε ειρηνικές πορείες διαμαρτυρίας και άντε το πολύ να πετάει και από κανένα νεράντζι. Αυτός άλλωστε έχει το δικαίωμα να διαδηλώνει, κι όχι τα αποβράσματα που τα σπάνε). Έπλασαν τον μύθο του εμποράκου-βιοπαλαιστή που καταστράφηκε οικονομικά. Μίλησαν για αιμοσταγείς κουκουλοφόρους, προβοκάτορες και πράκτορες με σκοτεινά σχέδια. Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και τα πολιτικά κόμματα. Με μπροστάρη το ΚΚΕ, έκαναν δηλώσεις νομιμοφροσύνης και αποκήρυξαν τους εξεγερμένους. Ο συρφετός ακολούθησε: Τα ματ μοίρασαν απλόχερα ξύλο και χημικά, συλλαμβάνοντας εκατοντάδες. Οι δικαστές περίμεναν, με το σφυρί στο χέρι, να μοιράσουν προφυλακίσεις. Μαζί τους, όλοι οι υπερασπιστές της ησυχίας, της τάξης και της ασφάλειας. Καταστηματάρχες, νοικοκυραίοι, αγανακτισμένοι πολίτες φώναζαν για επέμβαση της αστυνομίας, χωρίς να διστάσουν και αυτοί σε κάποιες περιπτώσεις μαζί με έμμισθους παρακρατικούς και φασίστες να κατέβουν και αυτοί για να καταπνίξουν την εξέγερση και να προστατεύσουν τον εθνικό κορμό.

Τις ημέρες της εξέγερσης είχαμε 246 περίπου συλλήψεις και 67 προφυλακίσεις. Στις περισσότερες περιπτώσεις συνελήφθησαν συγκεκριμένες κατηγορίες ατόμων. Πρώτοι αυτοί που δεν χωράνε στην κατηγορία του καλού διαδηλωτή, αυτοί που βρίσκονται μακριά απ' την ιδιότητα του πολίτη, αυτοί που κανείς δεν θα αναζητήσει: 50 μετανάστες προφυλακίστηκαν με συνοπτικές διαδικασίες, με δίκες χωρίς διερμηνείς και δικηγόρους, έτοιμοι να απελαθούν μετά την έκτιση της ποινής τους. Κι έπειτα, όσοι άλλοι κριθεί απαραίτητο για να επιστρέψει ο φόβος: Στην Λάρισα 25 άνθρωποι, 17 εκ των οποίων ανήλικοι, διώκονται με τον τρομονόμο. Στην Κοζάνη προφυλακίζονται άλλα 3 άτομα, μέσα σε ένα κλίμα αστυνομικής τρομοκρατίας, με συνεχείς προσαγωγές και τραμπουκισμούς στους δρόμους.

Το τίμημα της ανταρσίας είναι ακριβό. Δεν έχει καμία σημασία πως ή που συνελήφθησαν αυτοί οι άνθρωποι. Άλλωστε η δικαιοσύνη είναι ταξική. Δεν σημαίνει τίποτα παραπάνω από δικαστήρια, ποινές, τρομονόμους, φυλακές για όσους βρίσκονται στον πάτο του βαρελιού, για όσες επιμένουν να αγωνίζονται. Όσο αυτός ο κόσμος κατακλύζεται από τους πιο χυδαίους ατομισμούς (η ιδιοκτησία μου, τα συμφέροντα μου, η καριέρα μου.) θα είναι ένοχοι. Και ένοχοι μαζί τους, είμαστε και εμείς.

Η «ουδετερότητα» και η αδιαφορία είναι θέση. Είναι οι γραμμές ανεφοδιασμού του κρατικού μονοπωλίου της βίας. Ας σταματήσουμε να κρυβόμαστε. Τώρα που ο εχθρός πέρασε στην αντεπίθεση επιστρατεύοντας όλους τους μηχανισμούς του, τώρα που κάποιοι θέλουν να ξεχαστούν όλα και απαιτούν ομαλότητα και κοινωνική γαλήνη, τώρα είναι η στιγμή που πρέπει να ανασυνταχθούμε. Να φτιάξουμε σχέσεις, να χτίσουμε δομές, να σηκώσουμε συγκρούσεις.